

NOVÝ ŽIVOT

PIUS XII O PRAVÉM MÍRU

Po šestnácté už posílá sv. Otec mírové vánoční poselství světu. Ani »studená válka«, ani »studený mír« nejsou pravým mírem. Opravdový mír je jen *v soužití národů na základě pravdy*. — Několik úryvků z třetí části poselství.

Někteří doufají, že dnešní t. zv. koexistence přivede lidstvo blíže k míru. Aby však tato naděje byla oprávněná, musí se napřed nějak uskutečnit soužití v pravdě. Ale most na základech pravdy lze postavit mezi těmito dvěma oddělenými světy jen tehdy, bude-li se opírat o lidi, kteří žijí na jedné a druhé straně, a ne o vládní nebo sociální systémy, které tam snad jsou. Jedna strana sice usiluje do značné míry, ať vědomě či nevědomky, zachovat nedotčeno přirozené právo; na-proti tomu systém, který vládne na straně druhé, opustil úplně tuto základnu. Je možné, že určitý jednostranný supernaturalismus by chtěl tento postoj prostě přehlédnout pod záminkou, že žijeme ve světě vykoupeném, a že tudíž nepodléháme přirozenému řádu; jindy se zase tvrdí, že musíme přijmout kolektivní charakter tohoto systému jako »dějinnou skutečnost«, jako by i on odpovídal Boží vůli. Žádný katolík nesmí podlehnout těmto omylům. Správná cesta je však jinde. V obou táborech si uchovávají miliony lidí ve svém činném životě více méně podobnost s Kristem. I oni, stejně jako věrní a horliví věřící, by měli být pozváni k spolupráci na vybudování obnovené základny jednotné lidské rodiny. Je sice pravda, že na jedné straně veřejná autorita umlčuje hlas těch, kdo se rozhodně zastávají pravdy, lásky a duchovních statků, a na druhé straně je příliš málo odvahy hlásat veřejně správné zásady. Je proto povinnost politiky, která pracuje o sjednocení, povzbuzovat jedny a stát se tlumočníkem druhých ...

Kdo nemůže stavět duchovní most mezi dvěma světy?

Mnozí se sice ochotně nabízejí ke stavbě základů sjednocení lidstva. Protože však tato základna nebo most mezi oběma stranami musí být duchovního rázu, jsou naprosto neschopní pro tento úkol pochybovači a cynici, kteří podle zásad více nebo méně zakukleného materialismu redukuji i ty nejvznešenější pravdy a nejvyšší duchovní hodnoty na pouhé fyzické reakce a mluví o nich jen jako o prázdných ideologiích. Rovněž nemohou pracovat pro tento účel, kdo neuznávají absolutní pravdy a kdo nepřijímají základní mravní závazky v oblasti sociálního života

A toto je především pro nás: *naše odpovědnost a naše práce pro mír*.

Zatím s důvěrou v Boží dobrotivost budeme čekat, až most budovaný na duchovních a křesťanských základech, a do jisté míry již existující mezi oběma břehy, se rozšíří a zpevní. Ale již nyní bychom rádi povzbudili v první řadě křesťany oněch zemí, které se ještě těší božskému daru míru, aby učinili všechno, co je v jejich silách a urychlili hodinu, kdy bude obnoven tento mír všude. Musejí být přesvědčeni, že dar pravdy by nesloužil věci míru, kdyby měl zůstat uzavřen jen v jejich nitru jako pouhý předmět jejich úvah a k jejich vlastní duchovní útěše. Pravdu třeba žít, sdělovat jiným, uvádět ve skutek ve všech životních oblastech. Také pravda, zvláště křesťanská pravda, je hřívná, kterou Bůh svěřil svým služebníkům, aby s ní hospodařili a aby tak přinesla užitek činů pro společnou záchranu

NOVÝ ŽIVOT

Měsíčník Cyrilometodějské ligy
pro kulturu a život z víry

Vydává Křesťanská akademie
v Římě. Řídí redakční kruh. -
Red. uzávěrka pro 2. číslo 15.
ledna, pro 3. číslo 10. února.

PŘEDPLATNÉ NA ROK 1955: V Ita-
lii 1800 lir (podpůrné 2.500 lir).
Pro ostatní země 3 dol. (podpůrné
5 dol.) nebo stejná hodnota v ji-
né měně.

Adresa redakce a administrace:
NOVÝ ŽIVOT, Via della Conci-
liazione, 1. Roma - Italia.

*

Z OBSAHU 1. ČÍSLA

ČLÁNKY: Ondrák: Na cestu do
nového roku. - Gill: Světová rada
církvi. - Podivínský: Literární žen
sedmi hubených let. - Středa: Zje-
vení Páně. - Vítovský: Evangelium
a Církev.

CÍRKEV A DOBA: Dopis z Říma -
Plány splněné a nesplněné - Kul-
turní paběrky z exilu - Stalo se
v posledních týdnech: Zprávy -

PRAMENY ŽIVOTA.

O LEPŠÍ SVĚT.

POZNÁMKY.

POESIE A KRÁSNÁ PROSA: Zahrad-
níček: Mrazy tříkrálové. - Dresler:
Marcele k 1. narozeninám. - R. H.
Benson: Děťátkům.

Nové knihy - K soutěži KR a KA.

*

VITA NUOVA. - Mensile della Lega
dei ss. Cirillo e Metodio. - Editrice:
Accademia Cristiana Cecoslovacca,
Roma, Via della Conciliazione, 1.
- Con approvazione ecclesiastica. -
Autorizzazione Tribunale Roma
N 3779 del 16-3-54. - Direttore
resp.: P. Vincenzo INSOLERA S.J.

První číslo vyšlo v Římě 8. ledna
1955. - Vytiskla tiskárna: P.U.G.
- Roma, Piazza Pilotta, 4.

JAK TO VLASTNĚ JE? (Dotazy a odpovědi.)

» Důstojný Otče, jsem člověk z neznáma, nemíním se Vám
vůbec představovat, protože to, co píšete, by Vám mohl napsat
kdokoli jiný. Mluvme tedy věcně a bez obalu! Četl jsem Vaše
časopisy a publikace. Chcete přetvořit tento svět ve světle kře-
stanských zásad, rozumím-li Vám dobře. A právě v tom Vám
vlastně nerozumím. Vždyť přece v evangeliu stojí: "Království
mé není z tohoto světa". Podle německého filozofa Nietzscheho
křesťanské zásady dokonce velmi škodí, protože odvádějí pozor-
nost člověka k životu posmrtnému, takže zanedbává pak při-
tomný. Píše Nietzsche: "Bratři, zapřísahám vás, buďte věrní
zemi, nevěřte těm, kdo řeční o posmrtných nadějích ... Pohrdají
životem, odumírají, sami se otravují, sama země jich má už
dost. Jen ať si jdou do života nadzemského!" —

» Důstojný Otče, píšete, že jsem mladý a chci do
života si nedám vzít. Mohu být křesťanem? »

» Milý příteli, tvrdíte, že jste z neznáma. Znáám Vás
lépe, než si myslíte a rozumím Vám. Píšete tedy i já bez úvodu.
Je království Kristovo z tohoto světa?

» Není, skutečně není, odpovídal kdysi náš první pre-
sident. » Kristovo království není z tohoto světa, ale je pro
tento svět! » Nevěříte? — Často se přirovnává náš život v
tomto světě k cestě, pouti, ale třeba i k jízdě vlakem.

Jistě si vzpomenete na naše ranní a večerní dělnické
vlaky, plné lidstva, jak supí od jedné zastávky ke druhé.
Co dělají cestující? Dívají se unaveně z okna, baví se, hrají
v karty, čtou noviny, dřímají a všichni se shodnou v tom,
že je to únavné tlučení. Jaký pak půvab by mělo dnes ještě
ono jednotvárné bouchání kol, hvízdání, supění! Kdo ne-
musí, nejedí vlakem. A přece! Znáte Dvořákovu Humo-
resku? To je něco jiného! To je symfonie, to je báseň v tó-
nech. I zde je slyšet tempo kol, rytmus uhánějícího vláčku,
ale docela jinak. Náš velký skladatel rád jezdil vlakem, znal
prý z paměti kus jízdního řádu, jemu vlak zvučel, zpíval,
hrál. Říkají šablonovitě, že ho jízda vlakem inspirovala.

Obraťme však přirovnání. I naše životní jízda je jakoby
jízda vlakem. Pro někoho je to tlučení a bouchání kol, roze-
spalost, ztráta času, pro jiného je život symfonie, umělecké
dílo. I on slyší rytmus uhánějícího života, ale jak docela
jinak! Život je pro něho inspirace k vyššímu, k tomu, který
řekl: » Já jsem cesta, pravda a život. «

Citoval jste Nietzscheho z jeho mladších let, zacytují
Vám i já něco z jeho let pozdních, kdy psal docela jinak:
» My jsme zabili Boha. Čím se utěšíme my vrahové? Ó, přijď
nám zpátky! Se všemi svými mukami. Mé slzy lkají po tobě.
Plamen mé poslední naděje žhne po tobě. Přijď zpátky,
můj neznámý Bože, má bolesti, mé poslední štěstí! «

Bez náboženství, bez Boha, bez zaměření k druhému
životu, není možná žít delší dobu ani zde na této zemi.
Opakuji: ani zde na této zemi!

Otec Hilarius